

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Š. N.**
zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem
sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
Odbor dopravněsprávních činností
sídlem Dominikánské nám. 196/1, Brno

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včas podanou žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“ či „zdejší soud“) domáhal uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. ODSČ-106175/16-DK/ŘP. Žalobce v dané věci zastával názor, že

řádně podal odpor proti rozhodnutí vydaného v příkazním řízení žalovaným, přičemž o tomto odporu nemělo být rozhodnuto v zákonné lhůtě.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce shrnul dosavadní průběh správního řízení, přičemž dospěl k závěru, že žalovaný se stal nečinným. Konkrétně uvedl, že žalovaný vyhotovil dne 3. 10. 2016 příkaz pod sp. zn. ODSČ-106175/16-DK/ŘP, č. j. ODSČ-106175/16-DK/ŘP-1, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání nedbalostního přestupku. Proti tomuto příkazu byl 18. 10. 2016 podán odpor prostřednictvím e-mailu (z adresy X), což žalobce dokládá printscreenem o odeslání e-mailu. Tento odpor byl následně potvrzen podáním odporu dne 24. 10. 2016, což žalobce dokládá přiloženým podacím lístkem. Na tento odpor však žalovaný nereagoval. Žalobce se proto dne 20. 11. 2017 prostřednictvím telefonického hovoru obrátil na Odbor dopravněsprávních činností Magistrátu města Brna, tedy žalovaného (tel. číslo 542 174 221) s dotazem, zda mu bylo podání ze dne 18. 10. 2016 doručeno. Zaměstnankyně podatelny, paní J. K., žalobci sdělila, že toto podání žalovaný obdržel. Žalobce proto navrhuje provedení důkazu výslechem paní J. K. Na základě výše uvedených skutečností žalobce dospěl k právnímu názoru, že žalovanému vznikla povinnost vydat rozhodnutí. To však neučinil. Proto se žalobce obrátil s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného, Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, což žalobce dokazuje přiloženým podacím lístkem ze dne 31. 7. 2017 a vlastním textem žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti. Krajský úřad Jihomoravského kraje však na tuto žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti nereagoval.
3. Žalobce zastává názor, že odpor proti příkazu byl podán včas, a žalovaný se tedy stal nečinným, neboť měl dle § 150 odst. 1 správního řádu pokračovat v řízení a vydat rozhodnutí ve lhůtě stanovené v § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, tedy nejpozději ve lhůtě 60 dnů. Poslední den lhůty pro vydání rozhodnutí byl tedy den 19. 12. 2016. Žalobce uvedl, že z judikatury Nejvyššího správního soudu se podává, že žalobce je povinen prokázat podání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti; tak smí učinit pouze při jednání.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný v zásadě s žalobcem souhlasil, ovšem skutkový stav dále rozvedl. Uvedl, že podání ze dne 24. 10. 2016 nebylo podáno řádně, neboť nebylo podepsáno, a proto byl žalobce přípisem ze dne 26. 10. 2016 vyzván, aby tuto vadu do 7 kalendářních dnů opravil. Jelikož žalobce nikterak nereagoval, odpor nebyl řádně podán, a proto se žalovaný nemohl dostat do prodlení s vydáním rozhodnutí, resp. nestal se nečinným.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas [§ 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a osobou k tomu oprávněnou (§ 79 odst. 1 s. ř. s.). V dané věci soud rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek vyplývajících z ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
6. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí a dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

7. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
8. V dané věci není mezi stranami sporu o tom, že žalobce vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti žalovaného, a to ve formě žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti zaevidovanou dne 1. 8. 2017. Krajský úřad Jihomoravského kraje rozhodl usnesením ze dne 14. 9. 2017, č. j. JMK 133812/2017, tak, že této žádosti nevyhověl, neboť žalovaného nečinným neshledal. Tato skutečnost vyplývá z obsahu správního spisu.
9. Krajský soud ze spisového materiálu zjistil následující skutečnosti. Žalovaný dne 3. 10. 2016 vydal rozhodnutí v příkazním řízení, podle kterého shledal žalobce vinným z přestupku dle § 125c odst. 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc. Příkaz obsahoval poučení o možnosti podat odpor ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení, k čemuž došlo dne 17. 10. 2016 (žalobce si jej osobně převzal).
10. Dne 18. 10. 2016 byl žalovanému doručen e-mail z e-mailové schránky X s názvem „BODY“, který obsahoval text: *„Dobrý den, Ve věci spis.zn.: ODSČ-106175/16-DK/ŘP mi byl doručen dokument s názvem „Příkaz“, ze dne 3.10.2016. Tímto tedy proti tomuto příkazu podávám odpor. S pozdravem, Š. N. nar.: X, D. 54, B.“* Jelikož tento e-mail nebyl opatřen elektronickým uznávaným podpisem, tj. nebyl podepsán, vyzval žalovaný žalobce k doplnění podání ve smyslu § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dne 26. 10. 2016 byla žalovanému doručena (poštovní cestou) písemnost identického obsahu (vyjma označení žalovaného) s e-mailem ze dne 18. 10. 2016. Tato písemnost nebyla opět nikterak podepsána, a proto byl žalobce vyzván k odstranění vady podání výzvou ze dne 26. 10. 2016, č. j. ODSČ-106175/16-DK/ŘP-2. K odstranění vady byla žalobci stanovena sedmidenní lhůta běžící ode dne doručení usnesení tuto lhůtu stanovující. Proti usnesení o stanovení lhůty k odstranění vad podání bylo možno podat odvolání, přičemž lhůta k jeho podání marně uplynula dne 25. 11. 2016.
11. Podle ust. § 37 odst. 4 správního řádu ve znění platném v době úkonu žalobce ze dne 18. 10. 2016 je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu, anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání bylo do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, bylo možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití zaručeného elektronického podpisu.
12. V projednávané věci učinil žalobce dne 18. 10. 2016 shora citované podání e-mailem. Podle uvedeného ustanovení správního řádu tedy muselo být takové podání ve lhůtě 5 dnů potvrzeno, případně doplněno písemně, ústně do protokolu, nebo v elektronické podobě s uznávaným elektronickým podpisem. Žalobce uvedený e-mail písemně potvrdil podáním došlým správnímu orgánu dne 26. 10. 2016, písemnost však nebyla podepsána, a to dokonce ani dodatečně po výzvě správního orgánu prvního stupně. Podmínky pro

konvalidaci původního podání uvedené v ust. § 37 odst. 4, větě druhé správního řádu tak nebyly splněny.

13. Krajský soud na základě výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že žalobce neučinil podání ve smyslu ust. § 37 odst. 4 správního řádu (prostý e-mail bez uznávaného podpisu a stejně tak písemné podání bez podpisu bez jeho potvrzení či doplnění do 5 dnů) a to i přes výzvu žalovaného podle ust. § 37 odst. 3 správního řádu. Na posledně uvedenou výzvu a usnesení žalobce nikterak nereagoval (žalovaný ve vyjádření uvedl, že ani do doby zaslání vyjádření, tj. ke dni 11. 12. 2017). Krajský soud proto konstatuje, že odpor nebyl účinně podán, řízení nepokračovalo a žalovaný neměl jakoukoliv povinnost vést řízení ústící ve vydání žalobcem požadovaného rozhodnutí.
14. K žalobnímu návrhu ohledně provedení důkazu výsledkem J. K., coby zaměstnankyně podatelny, krajský soud nepřistoupil z následujících důvodů. J. K. měla dle žalobce potvrdit, že dne 18. 10. 2016 bylo žalovanému doručeno podání žalobce. Z popisu skutkové stavu skutečně vyplývá, že dne 18. 10. 2016 byl žalovanému doručen e-mail s názvem „BODY“, ovšem ten nesplňoval zákonné požadavky kladené správním řádem (ust. § 37 odst. 4), aby mohl naplnit podmínku účinně podaného odporu proti příkazu. Ze spisového materiálu taktéž vyplývá, že na tuto skutečnost byl žalobce upozorněn a vyzván k nápravě, přičemž žalobce podal písemné, ale nepodepsané podání. Jelikož doručení podání dne 18. 10. 2016 není v dané věci sporné, nepřistoupil krajský soud k provedení důkazu výsledkem J. K.

V. Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji výrokem I. tohoto rozsudku podle ustanovení § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní agendy nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. 4. 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu